

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 1265/23
19.5.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Здравке Ђурђевић, председника већа и судија Снежане Јовановић и Ксеније Огризовић, чланова већа, са записничарем Сањом Ђошић, у кривичном поступку према **окривљеном АА и др.**, због кривичног дела принуда из члана 135 став 3 у вези са ставом 2 КЗ и др., одлучујући о жалбама бранилаца окривљених ББ и ВВ, адвоката Николе Вуловића и окривљеног АА, адвоката Јадранке Ћелић, изјављеним против пресуде Другог основног суда у Београду К.бр.1514/22 од 30.08.2023. године, након претреса који је одржан дана 08. маја 2025. године у смислу члана 449 ЗКП, у присуству јавног тужиоца АЈТ у Београду Снежане Шекуларац, окривљеног АА са браниоцем Јадранком Ћелић и окривљених ББ и ВВ са браниоцем адвокатом Николом Вуловићем, донео је дана 19. маја 2025. године

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ жалби бранилаца окривљеног АА, адвоката Јадранке Ћелић и окривљених ББ и ВВ, адвоката Николе Вуловића, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Другог основног суда у Београду К.бр.1514/22 од 30.08.2023. године, тако што Апелациони суд у Београду **окривљене АА, ББ и ВВ**, са подацима као у изреци првостепене пресуде, **на основу одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП,**

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

Да су:

Дана 21.08.2006. године у ..., у улици ..., при чему су били способни да схвате значај свог дела и да управљају својим поступцима, свесни забрањености радњи које предузимају и чије извршење су хтели, силом принудили оштећеног ГГ да им преда путничко моторно возило марке "Ford Escort" плаве боје, рег.броја ..., те му у току извршења кривичног дела нанели тешке телесне повреде у виду прелома седмог ребра са леве стране и остале повреде у склопу јединствене тешке телесне повреде, док су га на извршење кривичног дела са умишљајем подстрекле окривљене ББ и окривљена ВВ,

тако што су ДД рекле да је оштећени ГГ изводио радове у њиховом стану као мајстор, а којег ДД је позвала ВВ с обзиром да је он у том периоду био дечко њене другарице, које радове није извршио довољно квалитетно, те тражиле да ДД дође код њих у стан и буде присутан приликом исплате дуга на име извршених радова, на тај начин што су након позива ВВ дошли у кућу њене мајке ББ, на наведену адресу, из разлога што су се исте плашиле оштећеног ГГ који је као мајстор изводио радове у њиховој кући, те им оштећени наводно претио телефоном ради исплате дуга по основу извршених послова адаптације, те када је оштећени ГГ ушао у кућу окривљене ББ, ДД га рукама ухватио у пределу груди за гаредеробу, подигао са столице и ударио ногом у пределу тела и то ребара, а затим га више пута песницом ударио у пределу главе, лица и носа, те му потом додао пешкир да обрише крв са лица и пода, која крв му је текла из носа, које пешкире је донела окривљена ББ, након чега је окривљени АА пришао оштећеном и обратио му се речима “Ајде да идемо горе на спрат да ми покажеш шта си урадио, немој случајно да вичеш или да покушаш да побегнеш”, након чега су се попели на спрат, где га је окривљени АА шутирао ногом у пределу тела, ребара, због чега је оштећени пао на колена, а окривљени АА наставио да га шутира ногом у пределу главе, те му наредио да обрише крв са пода, након чега су сишли на први спрат, где се ДД обратио оштећеном са захтевом да из џепа извади документа и кључеве од свог путничког моторног возила марке “Ford Escort” рег.броја ..., а потом ДД узео бели папир и на истом својеручно исписао текст “Ја ГГ дугујем ББ 1.500 еура и да ћу уместо пара да донесем нови ламинат, без радова и да оставим свој ауто у залог”, а затим се оштећеном обратио речима “Потпишуј ово иначе имам да те исецкам и бацам у бунар”, у ком моменту је оштећени из страха потписао наведени папир заједно са својим стрицем, који је био ту присутан ЂЂ, а потом је окривљени ДД узео још један папир на коме је исписао други текст односно купопродајни уговор за горе наведено возило, које је гласило на окривљеног АА, те се поново обратио оштећеном речима “Ако ово не потпишеш следе ти опет батине”, који папир је оштећени потписао, па је затим окривљени ДД наредио оштећеном и његовом стрицу да изађу из куће, потом сви заједно улазе у возило оштећеног којим управља на месту возача окривљени ДД, који их одвози до ..., где их избацује из возила, а окривљени се потом удаљава у непознатом правцу.

-чиме би окривљени АА извршио кривично дело принуда из члана 135 став 3 у вези са ставом 2, а окривљене ББ и ВВ кривично дело принуда из члана 135 став 3 у вези са ставом 2 КЗ у вези са чланом 34 КЗ.

Трошкови кривичног поступка, сходно одредби члана 265 став 1 Законика о кривичном поступку, падају на терет буџетских средстава суда.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Другог основног суда у Београду К.бр.1514/22 од 30.08.2023. године је у ставу првом окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело принуде из члана 135 став 3 у вези са ставом 2 КЗ, а окривљене ББ и ВВ оглашене кривим да су извршиле кривично дело принуда из члана 135 став 3 у вези са ставом 2 КЗ у вези са чланом 34 КЗ. Окривљени АА је применом одредаба члана 56 и 57 КЗ осуђен на казну затвора у трајању од 6 месеци, која казна ће се извршавати тако што ће је окривљени

издржавати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора, с тим што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, у коју казну му се урачунава време проведено на задржавању од 29.08.2006. године до 30.08.2006. године. Уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. Применом одредаба члана 56 и 57 КЗ суд је окривљене ББ и ВВ осудио на казну затвора у трајању од по 6 месеци, која казна ће се извршавати тако што ће је окривљене издржавати у просторијама у којима станују, уз примену електронског надзора, с тим што окривљене не смеју напуштати просторије у којима станују, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција. Оштећени ГГ се на основу члана 258 став 4 ЗКП упућује на парнични поступак ради остварења имовинско-правног захтева. Окривљени су на основу члана 264 став 4 ЗКП ослобођени плаћања трошкова кривичног поступка и паушала, те исти падају на терет буџетских средстава суда. У ставу другом пресуде, на основу члана 422 тачка 1 ЗКП је према окривљеном АА одбијена оптужба да је извршио кривично дело превара из члана 208 став 3 у вези са ставом 1 у вези са чланом 33 КЗ. Трошкови кривичног поступка и паушала у овом делу, на основу члана 265 став 1 ЗКП, падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-бранилац окривљених ББ и ВВ, адвокат Никола Вуловић, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, битне повреде одредаба кривичног поступка и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду, те окривљене ослободи оптужби које им се стављају на терет и

-бранилац окривљеног АА, адвокат Јадранка Ђелић, због битне повреде одредаба поступка, повреде кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да другостепени суд жалбу усвоји и пресуду у побијаном делу преиначи у смислу доношења ослобађајуће пресуде односно пресуде којом се оптужба одбија и са захтевом да буде обавештена о седници већа другостепеног суда.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.бр.1359/23 од 12.12.2023. године ставио предлог да се жалбе бранилаца окривљених ББ и ВВ, адвоката Николе Вуловића и окривљеног АА, адвоката Јадранке Ђелић одбију као неосноване и пресуда првостепеног суда потврди у целисти.

Апелациони суд у Београду је дана 23.01.2024. године одржао седницу већа на којој је одлучио да у овој кривичноправној ствари одржи претрес пред другостепеним судом, ради оцене жалбених навода којима се оспорава утврђено чињенично стање, с обзиром на то да је првостепена пресуда једном била укидана.

Претрес пред другостепеним судом одржан је најпре дана 27.02.2024. године у већу састављеном од судије Зорана Ђорђевића, као председника већа и судија Наде Хаци-Перић и Драгана Ћесаровића, а решењем Апелационог суда у Београду Су.бр. I-2

203/24 од 21.05.2024. године наведени предмет одузет је од судије Зорана Ђорђевића и распоређен у рад судији Здравки Ђурђевић. Пред измењеним другостепеним већем, претрес је одржан дана 08.05.2025. године и на претресу је прочитана побијана пресуда, саслушани окривљени АА, ББ и ВВ, извршен увид у комплетан спис Другог основног суда у Београду К.1514/22, прочитана правноснажна пресуда Другог основног суда у Београду К.бр.1002/19 од 23.08.2019. године, пресуда Првог основног суда у Београду П.12161/10 од 21.06.2011. године, извршен увид у списе Другог основног суда у Београду Ки.бр.113/07, извод из Казнене евиденције за окривљеног АА и извештаје о претрази адресе за сведокињу ЕЕ и оштећеног ГГ. Након поновне оцене свих изведених доказа, као и жалбених навода и предлога, Апелациони суд у Београду је одлучио као у изреци.

Првостепени суд је, ценећи утврђено чињенично стање, нашао да су се у радњама окривљеног АА стекла сва законска, како субјективна, тако и објективна обележја кривичног дела принуда из члана 135 став 3 у вези са ставом 2 КЗ, а у радњама окривљене ББ и окривљене ВВ сва субјективна и објективна обележја кривичног дела принуда из члана 135 став 3 у вези са ставом 2 у вези са чланом 34 КЗ.

Према стању у списима, у овом кривичном поступку је најпре подигнута оптужница Другог општинског јавног тужилаштва у Београду 2168/06-08 од 15.5.2008. године против окривљених ДД, АА, ББ и ВВ због постојања оправдане сумње да су као саизвршиоци извршили кривично дело изнуда из члана 214 став 1 у стицају са кривичним делом тешка телесна повреда из члана 121 став 1 у вези са чланом 33 КЗ. Пресудом Другог основног суда у Београду К.бр.1002/19 од 23.08.2019. године, ДД оглашен је кривим да је извршио кривично дело изнуда из члана 214 став 1 КЗ, за које му је изречена условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од осам месеци са роком провере од три године, док је у односу на кривично дело тешка телесна повреда из члана 121 став 1 КЗ у вези са чланом 33 КЗ у смислу члана 422 тачка 1 ЗКП одбијена оптужба, јер је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења,

С тим у вези се основано у жалбама бранилаца окривљених истиче да је побијаном пресудом првостепени суд исти догађај од дана 21.08.2006. године у односу на окривљене АА, ББ и ВВ у овој кривичноправној ствари правно квалификовао као извршење кривичног дела принуда из члана 135 став 3 у вези са ставом 2 КЗ, односно као квалификовани облик кривичног дела принуда, због наступања последице у виду тешке телесне повреде код оштећеног ГГ, чиме су окривљени АА, ББ и ВВ стављени у неповољнији положај у односу на окривљеног ДД, који се у овом поступку појављује као сведок. Наиме, у овој кривичноправној ствари, исти животни догађај квалификован је као теже кривично дело у односу на кривично дело за које је окривљени ДД оглашен кривим, будући да је за кривично дело принуда из члана 135 став 3 КЗ запређена казна затвора од 1 до 10 година, док је за кривично дело изнуда из члана 214 став 1 КЗ запређена казна затвора од 1 до 8 година. Прецизираном, односно измењеном оптужницом јавног тужиоца Другог ОЈТ у Београду од 28.10.2021. године, окривљенима АА, ББ и ВВ на основу идентичног чињеничног описа стављено на терет извршење кривичног дела принуда из члана 135 КЗ, док је наношење тешке телесне повреде оштећеном третирано као квалификаторна околност у смислу става 3 наведеног члана.

Стога се основано у жалбама указује да је првостепени суд приликом доношења побијане пресуде занемарио чињеницу да је након застаревања кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121 став 1 КЗ дошло до измене оптужнице у односу на окривљене АА, ББ и ВВ тако што се тешка телесна повреда третира као квалификаторна околност кривичног дела изнуда из члана 135 став 3 у вези са ставом 1 КЗ. Наиме, првостепени суд је радње ових окривљених квалификовао као кривично дело принуда из члана 135 став 3 КЗ, због последице у виду тешке телесне повреде из члана 121 став 1 КЗ, не водећи рачуна о томе да је за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121 став 1 КЗ наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења дана 21.08.2016. године и на тај начин је применио закон који се није могао применити.

Имајући у виду наведено, основано се у жалбама бранилаца окривљених истиче да радње окривљених АА, ББ и ВВ нису могле правно да се квалификују као кривично дело принуда из члана 135 став 3 КЗ. За кривично дело принуда из члана 135 став 2 КЗ апсолутна застарелост кривичног гоњења наступила је дана 21.08.2016. године, а измењеном оптужницом Другог ОЈТ у Београду од 28.10.2021. године из описа радњи окривљених изостављени су елементи кривичног дела изнуда из члана 214 став 1 КЗ, које им је првобитно стављено на терет, тако да се овај суд није могао упустити у оцену доказа који су се односили на то кривично дело.

Због свега напред наведеног, применом члана 459 Законика о кривичном поступку, одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар

Сања Ђошић,с.р.

Председник већа-судија

Здравка Ђурђевић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић